

Гузакова В.О, магістр, студент

Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон

Морозова О. Г, канд.економ.наук, доцент

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ

У сутності поняття «державно-громадського управління в освіті» на сьогодні доцільно розділяти явища нових, більш демократичних відношень, погоджених взаємодій між державою та громадянським суспільством.

Участь цих сторін у розв'язанні різних питань освіти, а саме управлінські аспекти цих взаємодій, які пов'язані з можливістю відповідально та результативно впливати на освітню політику, визначальним пріоритетом якої є забезпечення якості освіти на основі збереження його фундаментальності та відповідності актуальним і перспективним потребам особистості, суспільства й держави [2].

Зміст державно-громадського управління складає діяльність його суб'єктів з інтеграції трьох напрямів роботи:

- демократизації діяльності органів державної влади й управління освітою;
- розвитку самоврядних асоціацій учасників освітньої діяльності (професійних асоціацій педагогів, органів учнівського й батьківського самоврядування всіх рівнів);
- створення та організації діяльності громадських органів управління освітою, де представлено всі верстви населення [3].

Головними принципами державно-громадської моделі управління навчальним закладом є гуманізація, професіоналізм, науковість, адаптованість, цілеспрямованість, відкритість, толерантність тощо.

К. Переславцева сформулювала такі принципи формування державно-громадських відносин в освіті: законність прийнятих рішень

демократія; відповідність змісту управлінської діяльності та форм суспільного управління; стимулювання громадської активності; перспективність цілей громадського управління; колективне прийняття рішень та індивідуальна відповідальність ротація учасників громадського управління; особиста зацікавленість учасників взаємодія дорослих і дітей поєднання традицій та інновацій [1].

В організаційну структуру державно-громадського управління освітою включаються органи державної влади та місцевого самоуправління, органи управління освітою на рівні міста, органи громадського управління і самоуправління всіх рівнів.

Тому державно-громадське управління освітою можна представити як інтеграцію трьох напрямів:

- демократизація діяльності органів державної влади та управління освітою;
- розвиток асоціацій учасників освітньої діяльності (професійні асоціації педагогів, органи учнівського та батьківського самоуправління всіх рівнів);
- створення організацій громадських органів управління освітою [3].

Реалізація принципів громадського управління у загальноосвітньому навчальному закладі повинна сприяти не лише розширенню повноважень громадськості а й встановленню відповідальності із забезпечення якості освіти визначення змісту розвитку матеріально-технічно бази навчального закладу участі у дослідно-експериментальній роботі забезпеченню ефективного управління закладом освіти [4].

Важливого значення набуває розвиток державно-громадського та громадсько-державного управління загальноосвітнім навчальним закладом формування дієвих механізмів взаємодії державних і громадських інституцій [2].

На підставі аналізу сучасних наукових досліджень у галузі управління освітою в цілому та загальноосвітнім навчальним закладом зокрема поєднання державного та громадського управлінь створює систему державно-громадського управління що акцентує пріоритет держави з урахуванням думки громадськості [5].

Децентралізація управління сприяє розширенню повноважень та сфер впливу органів місцевого самоврядування залученню останніх до активного поєднання державних і громадських інтересів в управлінні загальноосвітніми навчальними закладами посилення х відповідальності за розвиток загально середньо освіти певно територіальної громади [6].

Список використаної літератури

1. Довбиш І. Модель державно-громадського управління ЗНЗ/І.Довбиш // Директор школи, ліцею, гімназії. – 2006. – № 1. – С. 69-75.
2. Зайченко О. І. Державно-громадське управління в системі освіти району. Теорія та методика управління освітою. 2009. № 2. URL: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ttmuo/2009_2/09saiesr.pdf.
3. Комарницький М.С. Державно-громадська система управління освітою / М.С.Комарницький // Аспекти самоврядування. – 2000. – № 3. – С. 34-35.
4. Кремень В. Державно-громадська модель управління освітніми змінами / В.Кремень // Директор школи. – 2001. – №4. – С.12-16
5. Михайленко О. В. Державно-громадське управління освітою. Директор школи України. 2007. № 1. С.46–51.
6. Національній доктрині розвитку освіти в Україні на 2012-2021 [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (2013).